

Prologi

Incepit prefatio in hieremiam prophetam.

Ec interpretatio hieronimi est. Si quid i ea nouerit. scdm hebreos codices explore. Alia est septuagita interpretatum ecclesiis visitata. Quod quis nonnulla aliter habet qd in hebreis codicibus inuenitur. tñ vtracq; id est. scdm septuagita et scdm hebreum. apostolica autoritate firmata est. non errore neq; reprehensione superiori sed certo consilio septuagita nonnulla aliter dixisse vel coteruisse intelligitur. Quod ideo premonemus ne quisq; alteram ex altera velit emendare. Quid singulorum in suo genere veritas obseruanda est.

Incepit prologus in eundem.

Hieremias propheta cui hic prologus scribitur. sermone quidem apud hebreos ysaie et osee et quibusdam aliis prophetis videtur esse rusticior. sed sensibus par est: qd ppe qui eodem spiritu prophetauerit. Porro simplicitas eloquii de loco ei in quo natus est accedit. Fuit enim anathotes qd est. yscod hodie viculus tribus ab hierosolimis distans milibus. sacerdos ex sacerdotibus: et in matris utero sanctificatus; virginitate sua euangelicum virum christi ecclesie dedicans. Dic yaticinari exorsus est puer: et caputu[m] roris atq; iudeus non solus spu. sed et oculis carnis intuitus est. Jam deinceps tribus israel assyrii in medos trastulerat: iam terras earum coloni gentium possidebat. Unde in iuda tantum et in beniam, prophetavit: et civitatis sue ruinas quadruplici planxit alphabeto. quod nos mensuram metri versibus et reddidimus. Præterea ordinem visionum qd apud grecos et latinos omnino confusus est ad pristina fidem correximus. Librum autem baruch notarii eius. qui apud hebreos nec legi. nec habetur prætermisimus: pro his oibus maledicta ab emulis prophetantibus: quibus me necesse est per singula opuscula respondere. Et hoc patior: qd vos me cogitis. Lecterum ad compendium malum rectius fuerat modum furori eorum silentio meo ponere: qd quotidie noui aliquid scriptitante inuidorum insaniam prouocare.

Item aliis prologus in eundem.

Ioachim filius ioseph: cuius tertiodecimo anno prophetare orsus est hieremias: sub quo et olda mulier prophetavit. ipse est qui alio nomine appellatur eliachim

In Hieremiam

et regnauit super tribum iuda et hierusalem annis undecim. Cui successit in regnum filius ioachim cognomento ieconias qd tertio mense regni eius die decima captus a ducibus nabuchodonosor ductus est in babylone et in loco eius constitutus est sedechias filius ioseph patruus eius: cuius anno undecimo hierusalem capta atque subuersa est. Nemo igitur putet eundem i danielis principio ioachim qui in ezechielis exordio ioachaim scribitur. Iste extrema syllabam chm habet. ille chm. et ob hanc causam in euangelio scdm mattheum una videtur deesse generatio. qd secunda tesseradecas in ioachim desinit filius ioseph: et tercua incipit a ioachim filio ioachim. Quod ignorans porphirius caluniam instruit ecclesie suam ostendens imperitiā: dum euangelistam mattheum arguere nititur falsitatis. Quodq; traditum scribitur ioachim monstrat: non aduersariorum fortitudinis suis se victoriam: sed domini voluntatis.

Incepit argumentum in eundem.

Hieremias anathonites. qui est viculus tribus a hierosolimis distans milibus: apud tampanas in egypto a populo lapidibus obrutus occubuit. Jacet vero in eo loco sepultus. quo dudu[m] pharaoh rex habitauerat. Et quonia postulatione sua defugatis ab eodem loco serpentibus. egyptios a tactu aspidum facit esse securos. magna cum ibi religione egyptii venerantur.

Origenes. Deus ad bene faciendū promisus est. ad puniendū dissimilator. Cum enim possit reos sine cōtestatione vēturi iudicij punire: nusq; hoc facit. sed etiā si cōdemnauerit. p̄dicit ut liberentur p̄ penitentiā. qui damnati fuerāt p̄ delictū. Ni nūne cōdemnati erant peccatores a deo. Adhuc enim tres dies et nūne erat subuentēda. Noluit enim deus cum silētio punire dānatōs: sed tās eis locū penitētē misit bellum prophetā: qui diceret. Adhuc tres dies. et nūne subuentetur: ne pīret. scz qd cōdemnati erant. sed agentes penitētiam: impetraret misericordiā. Sodomitæ quoq; et gomorrei. diuino iam erant exitio destituti: sicut sermo dei ad abraham ostēdit: tamē quod suū erat fecerūt angelī. volētes eos saluare: qui se indignos salute iudicauerūt et dicētes ad loth. Est ne aliquis hic tibi genera aut filij aut filiæ: zc. Nec ignorabāt non ē eos secuturos loth sed ostēderunt suā pīter et eius qui eos miserat benignitatem et amorem. Simile quiddam in ieremiam invenimus. Non tandem est enim tempus prophetiae eius: qd prophetare cōperit vel finierit. Dicit ergo aliquis. Quid ad me tempus historie: qd egit prophetare in diebus ioseph filij amos regis iuda yscod ad annum tertiodecimum in regno eius. Deinde prophetavit in diebus ioachim filij ioseph regis iuda yscod ad consummationem undecimi anni sedechias filij ioseph regis iuda. et per tres reges prophetia eius extēta est yscod ad capitulitatem hierusalem in quinto mense. Cōdemnauerat enī deus hierusalem proprie peccata sua. et hec erat extrema sententia sua: ut captivitati relinqueret. Sed cum hominū amator sit deus: nec quēquam velit pīre: anq; depopulationis tempus instaret: misit et hūc prophetā qui innitaret ad penitētiam. Misit eundem etiam sub secundo rege post

primū. Misit quoq; sub tertio. Jam captiuitas iminebat. et adhuc ad salutem horabatur deus tribus et ante vnu diem locū penitentie. vnde scriptū est. ut q; ad captiuitatem iherusalē et vsc; ad quintū mense prop̄ etasse hic remiam. Jam hostiū vincula strinxerāt in manus. et nichilominus h̄c dicebat deus. Ecce captiui facti es̄. agite (licet sero) penitentiā. Rogate me et parcam vobis. p̄ ossum eruere de captiuitate qui tradidi. H̄ec etiā de nobis possumus intelligere. Si peccauerim⁹; captiui fuitri sumus. Eradi enī peccato; satbang⁹ nibil distat ab eo q; in dei traditi sunt nabu-chodonosor. vt sicut illos deus p̄cessit aduersano propter frequentes impietates. sic nos propter peccata trade mur spirituali nabugodonosor. Unde quos tradidi satbang⁹ et discant nō blasphemare. P̄nta quātum malū est peccare et tradaris satbang⁹ captiuantis animas coꝝ qui relinquentur a deo non sine causa sc̄z nec sine iudicio. Cū enī miseric̄ pluuiam sup̄ vineā; et ipsa pro tua attulerit sp̄ias quid faciet nisi vt mādet nubibus ne pluāt super vineaz imbrez. Prope est ergo et captiuitas nra. si nō egerimus penitentiam. et tra-damur sc̄z nabuchodonosor et babilonijs quibus iam adiacenti bus sermones propt̄ tax legis aploꝝ et ip̄iꝝ xp̄i portantur nos ad penitentiam prouocat ad salutē. Si audierimus credimus ei q; dixit et ego penitentiam agā de omnibus malis que locutus sum c̄l facere.

C. I.

erba hie
remiq; filii bel-
chie de sacerdo-
tibus qui fue-
rū in anathot in terra beniamin
et quā. Et hoc est. qd erat in principio apud patrem.
Quod factū est verbū domini ad
eum in diebus iosiē filii amon res-
gis iuda in tercio decimo anno re-
gni eius. **Et factū est in diebus io-**
achim filii iosiē regis iuda vsc; ad
cōsummationē vndecimi anni se-
q; qui ultimus regū iuda.
dechies filii iosiē regis iuda vsc; ad
h̄c capiuitatem.
transmigrationē iherusalē in mē
et qd erat in principio apud deū: in quo lo-
quuntur prophete.
se qu into. **Et factū est verbum do-**
mini ad me dicens: **Priusq; te for-**
factu. **s matris.** **s in presencia.**
marem in vtero noui te: et ante quā

Hiero. **Priusq; te for.** Quidā bunc locū sup̄ saluatorē intelligent. qui proprie propheta ḡrium fuit. et per apostolos omnes nationes vocauit. Qui priusq; in vtero virginali formareetur anteq; de vulua exire sanctificatus est in vtero. et notus patri qui semper in patre et in quo semper p̄. **Anteq; de vulua z.** Hieron. Secundū illud pauli. Postoꝝ cōplauit ei qui me segregauit ex vtero matris meę et vocauit per gratia sua: vt reuelaret filiū suū in me; vt euāgelize cum ni gentibus. Jobānes sancti-
ficatus quoq; in vtero et sp̄m sanctū accipit: et in vulua mouetur et p̄ os matris loquit.

Ca. a. a. do. de. z.
Detestat officium quod proestate non pot susti-
nere. Eadem verecun-
dia qua moyles graci-
lis et tenuis vocis leē
dicit. Et ille qd magnē
et robuste gratis con-
spicit: quali puer bu-
ic venia datur. qui ve-
recedia et pudore deco-
ratur.

Noli dicere z.
Gregorius. Officium p̄dicationis alij laudabili-
tate appetit: ad quod alij laudabilitate coguntur. Isaías enī vthro se obtulit dicta.
Ecce ego mitte me.
Hieremias builiter re-
luctatur dices. A. a. a.
domine deus z. Ab
vtris exterritus dener-
sa vox prodij sed nō
ad dineros fonte dicit
onis. Duo enim sunt
p̄cepta caritatis dei.
s. amor. et p̄ori. Per
actinam ergo vitam
proximis p̄delle capi-
ens ysaias officium p̄di-
catonis appetit. Per
contemplatā. Hieremias amou dei inbe-
rere desiderans: mitti
ad p̄dicandū rennit. Hic ne tacit contemplationis lucra loquēdō per-
deret. Ille ne damnū studiosi operis tacēdō sentiret. Sed notandum quia
qui recusavit: penitus nō refluit: et qui muti voluit: ante se p̄ altaris calcu-
lum purgatiū vidit: ne aut nō purgatus adire quis sacra mysteria andeat
aut quem deus elegit sub humilitatis specie sup̄be contradicat. Quia er-
go difficile est purgatum se cognoscere: p̄dicationis officium tutius declina-
tur. Non tamen p̄missit declinari debet: cum ad hoc inscipendum se-
p̄ma voluntas agnoscat. Quod moyses vtrūq; mirabiliter expletuit: qd
p̄esse tantū mōltū dīni: et nō in obediū. Fons enim sup̄bus esset: si
ducatur in trepidus suscipit: vel autoris impio obedire recusat. Vno
biq; ergo subiectus: et p̄fecti populis sc̄e metiendo noluit: et tamen de im-
p̄tantis viribus p̄sumendo: consentit.

Et misit do. ma. z. Rotundum qd hic manus dei mittitur: qd tan-
git os prophetę. et dī. Ecce dedit verba me in ore tuo. In ysaiā autem scri-
ptum est. Et missus est vnu de seraphin et in manu habebat carbonem
quez forcipe tulerat de altari: et tetigit os m. z. Quia ysaias p̄ficiēt gratis
erat: et immunda labia habebat: et in medio populi poluta labia habentia
habitabant. Mittitur vnu de seraphin qui nō manu: sed forcipe et carbo-
ne tāgat os cūstīniquitates auferat. Hic aut ip̄ius dei manus mittit nō
vt peccata auferat: que multa p̄ puericiam nō fecerat: sed vt loquēdō grati-
am tribuat. Ezechiel vero libētē deuorat intus et foris scriptum sc̄ tam sa-
cramēta divina qd simplice hystoriam cōtinēt. Hieremias ostāgitur:
domini verba tribuitur: vt cōfidentiam accipiat p̄dicandi.

Ut euellas et de. Qua ttuoꝝ tristibus duoletā succedunt: neq; enī
poterat edificari bō n̄si destructa cēnt mala: nec plātari op̄ia: n̄si erā-
carentur pessima. Omnis enim plantatio quā non plātanit pater m. c. c.